

1922 – 2022

Oxelösunds Motorbåtsklubb

Historien om Oxelösunds Motorbåtsklubbs
bildande och verksamhet under 100 år

Av

Marianne Levander

© Copyright 2022 av Marianne Levander. Det är tillåtet att återge, kopiera eller överföra detta dokument inom Oxelösunds Motorbåtsklubb.

Tryckt hos Österbergs Tryckeri AB, Nyköping 2022

Klubben har fått propellern som gåva av Lars Öhman. Lars hittade den vid Oxelösunds hamn (vid rysskroten), den var på väg till SSAB för nedsmältning när han kunde rädda den. Efter lite renovering och putsning tillverkades en propelleraxel och senare ett fundament tillsammans med Hans Carlsson.

Källa: Joakim Öhman

1922 – 2022

Oxelösunds Motorbåtsklubb

Historien om Oxelösunds Motorbåtsklubbs bildande och verksamhet under 100 år

Avsikten med den här jubileumsskriften är att förmedla glimtar från de ett hundra år som Oxelösunds Motorbåtsklubb bedrivits.

Framför allt hoppas vi att nytillkomna medlemmar tycker att det är intressant att ta del av vad som hänt i gångna tider och vi hoppas att ni som redan är medlemmar ska känna samhörighet med vår klubb, det är vi medlemmar som är klubben.

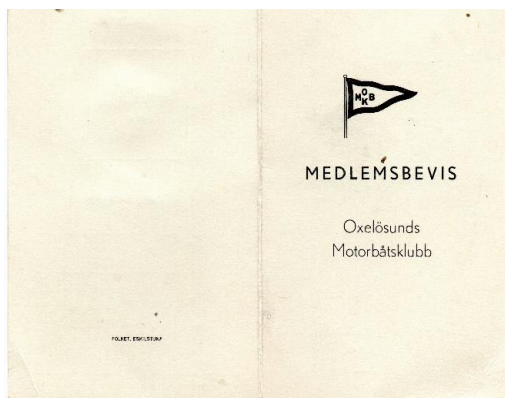
Båtlivet förändras i rask takt och nutidsmänniskan har så mycket aktiviteter att välja emellan som inte fanns tidigare. Vi hoppas att vi kan locka några av er att ta er ut till vår världsunika natur vi har runt knuten och uppleva sjöliv i olika former.

Ett varmt tack till alla som bidraget med fakta, berättelser och bilder så att det här dokumentet har kunnat bli till.

Medlemmar som bidraget till att skapa det här dokumentet:

Eje Augustsson, Leif Berg, Lena Berg, Kerstin Dyrefors, Margareta Johansson, Barbro Jordensjö, Åke Jordensjö, Marianne Karlsson, Ulf Lindgren, Annika Nilsson, Roland Nilsson, Åke Thunholm samt Barbro Ålund.

Historiska datum mellan 1922 – 1952 har sammanställts av C-O Lundh (dåvarande ordförande), Erik Larsson samt herr Lundgren. Därefter är det resp. ordförande som fortsatt nedteckna händelser i klubben.

Innehåll

Innehåll	iv
Förord	1
.....	1
Bildandet av Oxelösunds Motorbåtsklubb.....	2
Historiska datum	3
Kapitel 1: Klubbens olika båthamnar.....	11
Kapitel 2: Klubbens olika Klubbholmar	15
Kapitel 3: Motorbåtstävlingar	18
Kapitel 4: Eskaderresor.....	21
Kapitel 5: Damklubben bildas.....	22
Kapitel 6: Livet på sjön.....	25
Kapitel 7: Tjejträffar.....	27
Kapitel 8: Tecken och utmärkelser i OMBK.....	29
Kapitel 9: MANSKÖREN PHONTONERNA	30
Källförteckning.....	31
Tack	31

Förord

Nu när Oxelösunds Motorbåtsklubb firar sina första hundra år är det speciellt för mig, då jag nyligen tillträtt som ordförande, och har mycket att sätta mig in i och lära mig. Som medlem har jag varit med i klubben länge och varit med på städkvällar och liknande men inte varit med att styra "skutan" framåt.

Dokumentet du just nu läser speglar Oxelösunds Motorbåtsklubbs historia med nedslag i viktiga händelser, utveckling, personer som varit verksamma i olika befattningar under de gångna hundra åren. Vi gör nedslag i tidigare hamnar och klubbholmar, berättar om båttävlingar, eskadrar, den aktiva damsektionen, tjejträffar och kören Phontonerna.

Hur framtiden ser ut vet vi inte, men fokus kommer att ligga på miljöfrågor och att fortsätta att underhålla och sköta om vår fina hamn och varv.

Med hopp om många fina båtsomrar framöver hoppas jag att detta tidsdokument ska vara till glädje och nöje och kanske igenkänning för många av er.

Jan Costelius

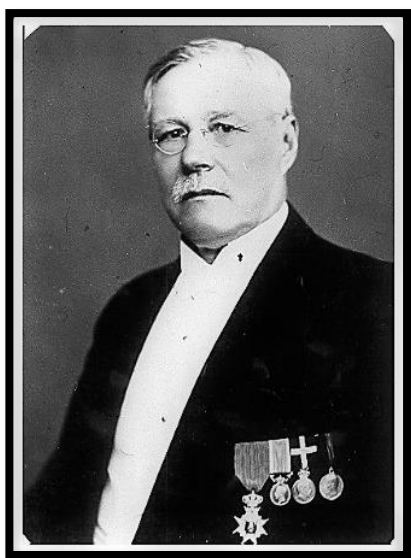
Ordförande Oxelösunds Motorbåtsklubb

Bildandet av Oxelösunds Motorbåtsklubb

På sommaren 1922 bildades klubben vid Ålö huvud. Den 12 september 1922 hade klubben sitt första möte som bestod av 32 medlemmar varav 10 medlemmar hade båt.

Den första styrelsen bildades och ordförande blev överlots Karl Ördén, medan de övriga styrelsemedlemmarna voro Ivar Hammarstrand, A. Wickgren, B. Danielsson, Carl Ljungqvist, C. J. Lans och C. V. Carlsson.

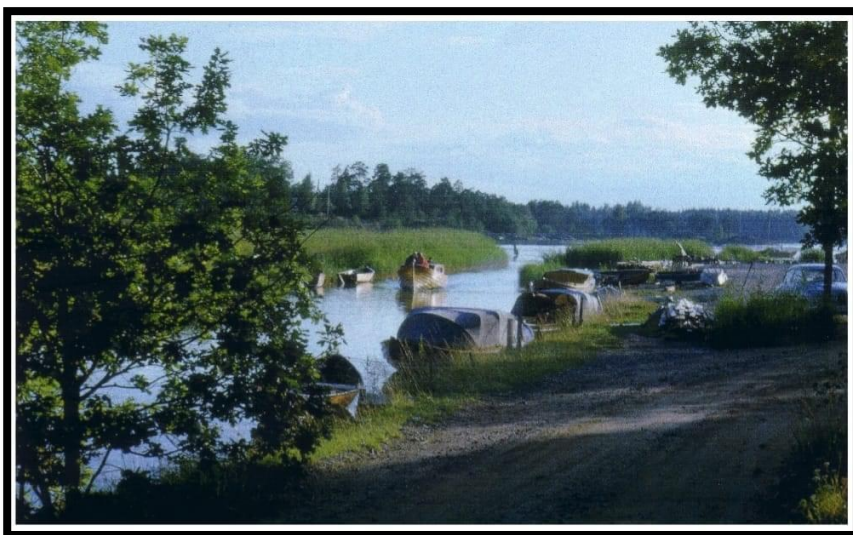
Överlots Karl Ördén, klubbens förste ordförande

Utan en aktiv och engagerad styrelse fungerar inte en ideell förening. Man måste ha några som drar "loket" framåt och klubben har varit skicklig med att välja drivande och aktiva medlemmar till sina styrelser under åren som gått.

Några som också bör lyftas fram är de varvschefer och hamnkaptener som styrt och ställt i våra hamnar och sett till att hamn- och varvsområden sköts på ett föredömligt sätt. Det är årsmötet som väljer medlemmar till dessa funktioner. Från starten fanns även en varvschef, arbetsuppgifterna slogs så småningom ihop med hamnkaptensens sysslor. Som hamnkaptens måste man agera snabbt när stora värden står på spel, se vad som behöver åtgärdas innan det går fel, ha god planering och ett gott samarbete med övriga förtroendevalda och alla medlemmar.

Var fanns då alla båtar förtöjda innan klubben fick sin första egna hamn vid Oxelöviken?

De flesta båtar låg vid bryggor som fanns i Badhusviken med utsikt mot hamnen. En del båtar låg vid Oxelöviken, andra vid Gamla Oxelösund och Stenvik utmed kanalen, är några exempel.

Stenvik, båtar i kanalen

Badhusviken 1948

Historiska datum

1923 förhyrdes Danviksholmen som ägdes av Nyköpings stad och samma år uppfördes klubbhus och bryggor. Ett försök att klara klubbens ekonomi gjordes genom att man anordnade fester i Badhusparken den 8 och 9 september 1923. Det initiativet slog väl ut och behållningen uppgick till 708,56 kronor. 1923 hölls även den första motorbåtstävlingen i klubbens regi.

1924 hände inte mycket och klubben var på väg att läggas ned. Det var endast A. Wickgren som var lite aktiv.

1925 meddelade dåvarande styrelse att de ville avgå och att en ny styrelse borde väljas som kunde komma med uppslag och få klubben på fötter igen. Det blev ingen större förändring och några händelsefatta år följde. År 1925 utsågs Hugo Sjöstedt till klubbholmsvakt för klubbholmen. Dock började man diskutera att anlägga en slip i Oxelöviken 1927.

1928 får klubben tillåtelse att i Oxelöviken bygga upp bryggor och den efterlängtda slipen grundlades. Slipen bestod av ett spel och ett kastblock så att medlemmarna kunde dra upp båtarna till krönet. Klubben växer och 1930 bildas en brygg- och krankommitté för att arbetet ska fungera praktiskt och smidigt. Man bygger även ett litet klubbhus.

Foto: Olle Jännebring,
Oxelöviken 1954

1930 tillsattes den första bryggkommittén för Oxelöviken, som bestod av:

Ivar Hammarstrand, A Borg, R Johansson, A Karlsson, G Andersson och Henning Strandberg. Arbetsuppgiften var att vårda och sköta de bryggor som OFWJ låtit uppföra. Totalt fanns det plats för 91 båtar. Samma år inköptes en lyftkran av Oljebolaget Standard för 50 kr.

Samma år iordningsställdes även uppläggningsplatser för båtarna.

Under hela 1930-talet var det full aktivitet i klubben. 1931 skapas nya stadgar för klubben, dessutom köper man holmen Hummelvikaskär, vanligen kallad "Skäret", av herr Pettersson på Stora Hummelvik. Så fort avtalet var underskrivet började

arbetet med att få holmen redo för alla båtar. Man uppförde en trafikbrygga, borrade ett hundratal dubbar ner i berget för förtöjning av båtar. Medlemmarna utförde arbetet själva. Medlemsantalet ökade med 30 nya entusiaster. Vid årets slut 1931 var medlemsantalet uppe i 181. De första hedersmedlemmarna utsågs även det året och det var Ivar Hammarstrand och V Norin som förärades dessa titlar.

1932 uppfördes ett klubbhus på "Skäret", dessutom utfördes gjutningar för en planerad dansbana. Kontraktet för Danviksholmen sades upp och alla inventarier flyttades till "Skäret".

1933 byggdes en dansbana på "Skäret". Den 5 juni var det invigning av dansbanan med rekordmånga deltagare på festen.

"Skäret" fick nu också sin första klubbholmsvakt, vilken försålde såväl bensin som oljor, som kaffe och läskedrycker. Klubbholmsvaktarsysslan innehades av herr Gustaf Andersson.

Man anordnade nu också sin första motorbåtstävling vid egen holme i vilken inte mindre än ett 25-talet båtar deltog.

Klubben var nu inte längre arrendatorer av Badhusholmen, som nu övertogs av den då nybildade Oxelösunds Motorsällskap.

1934 innehade Lars Grenzeliuss och Helge Karlsson klubbholmsvaktarsysslan och 1935 var det Erik Lindh. På sensommaren 1935 anordnades en sillsexa som enligt mångas utsago var den roligaste festen någonsin på "Skäret" och man uttryckte sin förhoppning om att den skulle återkomma flera år.

1936 gjordes en utbyggnad av bryggorna med ett 25-tal platser. Mer pengar behövdes i klubbens kassa så 1937 utlottades en båt, vilket blev en succé.

1938 anskaffades klubbens nuvarande mössmärken. Två gästplatser anordnades också till klubben. 1939 var sista fredsåret. Två nya hedersmedlemmar invaldes 1940 Ludvig Lundh och Gustaf Hallin som i särskild hög grad verkat för klubbens fromma med förslag och oegennyttigt arbete. Åren mellan 1941 – 1945 låg klubbens verksamhet i princip nere. "Skäret" hyrdes ut till medlemmar som sommarnöje under de åren.

1947 anslöts klubben till Svenska Motorföreningen (nuvarande Svenska Båttunionen). Klubben firade även sitt 25-årsjubileum och bjöd på kaffe för medlemmar med fruar på klubbholmen.

1950 utdelades för första gången förtjänsttecken och de gick till Ludvig Lundh, Karl Johansson, Efraim Karlsson, Bror Carlsson och Gustaf Andersson.

1951 gjordes en tillbyggnad på den gamla bryggan med 100 m vilket gav ca 45 platser och alla blev i princip sålda. Ett samarbete inleddes under året med Nyköpings Segelsällskap varvid en motorbåtstävling avhölls med gemensamt deltagande.

1959 för att få in pengar till klubbkassan ordnades ett lotteri där en mahognybåt från Erikssons båtvarv lottades ut med ett netto på cirka 1 500 kr.

Fester under året: Årsfest, barn och pensionärsfester samt säsongsavslutning med sillsexa på Ålö sista lördagen i augusti.

1962 klubben firar 40 år. Jubileumsfesten avhölls på Hasselbaren i början av året med 150-talet gäster varav en del särskilt inbjudna. Av de gåvor klubben mottog nämns ett solur från OMBK:s Damsektion, flagga från Oxelösunds Järnverk, ljusstakar från Nyköpings SS, samt de inbjudna klubbarnas standarder. Förtjänstmärken utdelades till Arne Lindström, Tage Johansson, Valdemar Thorén, Per-Olof Mattsson och Carl-Olof Lundh. Festen hölls i en glad och trevlig anda.

Under jubileumsåret höll klubben en tävling där ett 40-tal båtar ställde upp från klubbar i Nyköping, Nynäshamn, Södertälje samt ca 20 båtar från OMBK. Segraren blev en båt från Södertälje Båtsällskap. Bäste OMBK:are blev Erik Lundh, Erik blev även klubbmästare det året. Damsektionens vandringspris erövrades för alltid av Bruno Adolfsson. Ett nytt vandringspris introducerades som kallas H Strandbergs vandringspris efter givaren. Priset består av en vassurna utförd av konstnären Wallentin Wirf och kommer att gälla från 1963.

Prisutdelning efter motorbåtsklubbens tävling vid 40-årsjubileet 1962.

Vid väggen, fr v Uno Midell, Bertil Karlsson, Carl-Olof Lundh.

Treklubbstävling 1961

Hummelviksskär 1930

Nedre raden från v: Nisse Berg med Rickard Karlssons minsta flicka Lilly i knät, Elis från Stockholm, Holger Karlsson, Olle Rogstedt, Ingvar Karlsson, Evert Berg, Rudolf Larsson (Oxelö) framför Maj-Britt Karlsson. Bakre raden: Birger Karlsson, Rogstedt m fru och mamma Karlsson

Utdrag ur styrelsens berättelse för år 1960

”Styrelsen har bestått av Curt Orre, Per-Olof Mattsson, Bertil Karlsson, John Karlsson Lennart Bergström, Sigge Andersson och Rune Andersson med Rune Augustsson och Gösta Eriksson som suppleanter.

Klubbens övriga funktionärer har varit: Revisorer Arne Lindström och Evert Berg med Kurt Lundgren och Folke Augustsson som revisorssuppleanter. Slipfogar har varit Tore Karlsson, Pelle Ålund och Birger Skoglund. Tävlingsledare har varit Arne Lindström biträdd av Rune Andersson, Tage Johansson, Bertil Karlsson, Uno Midell, Herbert Zetterström och Elis Gustafsson. Ålökommittén har bestått av Inge Henriksson och Helge Johansson.

Årets arbete har präglats av förflyttningen av klubbens hamn från Oxelösviken till Sandviken, som nu fortskridit så långt att man hoppas kunna inviga den nya hamnen i slutet av maj i år.

På Ålö har man under klubbholmsvaktens Manne Berglunds ledning och med hjälp av ålöintresserade medlemmar kunnat rusta upp klubbholmsvaktens bostad och iordningsställa gångväg från pontonerna till stugorna. Klubben har också kunnat glädja sig åt ett ökat antal långväga gäster den senaste sommaren.

På tävlingsfronten har det varit ett mellanår. Klubbmästare i distanstävling blev Bruno Adolfsson. Sörmlandsregattan, som 1960 arrangerades av OMBK, blev med bidrag av det vackra vädret en organisatorisk framgång för klubben.

På svenska flaggans dag, som högtidshölls vid kyrkan, tilldelades klubben en svensk fana.

Mot bakgrund av de besvärligheter Oxelösunds Motorbåtsklubb och dess medlemmar fått utstå den senaste åren är det tillfredsställande att idag stå inför färdigställandet av den hamn som i framtiden skall bli klubbens hemvist. Sedan vi nu flyttat bodar, bryggor och båtar får vi icke glömma att även ta med oss det kamratskap och den solidaritet, som i så hög grad präglade livet i Oxelöviken. Vi önskar Oxelösunds Motorbåtsklubb och dess nya styrelsen framgång i även detta arbete.

Oxelösund i mars 1961”

underskrivet av Curt Orre och övriga medlemmar

Ordföranden genom åren och deras mandatperiod

Antal år	Namn	Fr o m	T o m
6 år	Carl Ördén	1922	1927
2 år	A Svensson	1928	1929
1 år	Ivan Hammarstrand	1930	1930
1 år	Magnus Lindholm	1931	1931
3 år	Gustav "Småstad" Andersson	1932	1934
1 år	Bror Karlsson	1934	1935
2 år	Edvard Berggren	1936	1937
9 år	Bror Karlsson	1938	1947
2 år	Viktor Fahlgren	1948	1949
8 år	Carl-Olof Lundh	1950	1957
2 år	Erik Sohlberg	1958	1959
1 år	Kurt Orre	1960	1960
3 år	Uno Midell	1961	1963
6 år	Carl-Olof Lundh	1964	1969
8 år	Bruno Adolfsson	1970	1977
4 år	Björn Johansson	1978	1983
4 år	Yrjö Eklund	1984	1987
2 år	Bror-Erik Edgarsson	1988	1989
4 år	Åke Jordensjö	1990	1993
4 år	Björn Johansson	1994	1997
6 år	Håkan Lindström	1998	2004
1 år	Tomas Ålund	2005	2005
16 år	Leif Berg	2006	2021
	Jan Costelius	2022	FF

Bild 4 of 25

Jubileumsresa

Oxelösunds motorbåtsklubb firar sitt 60 års jubileum med en båtresa till Mariehamn. På bilden ses: Bruno Adolfson, Uno Midell, Lars Reinholdsson och Per Hedström på dragspel.

Fotograf: Okänd

År: 1982

Bild ID: 016909

Klubbens första kvinnliga styrelsemedlem

Den 8 mars (på den internationella kvinnodagen) 1997 valdes den första kvinnan in som ordinarie i styrelsen. Margareta Johansson valdes till kassör och det uppmärksammades i SN. Detta sker samma år som klubben firar 75 år.

Foto: BENGT LJUNGAHL

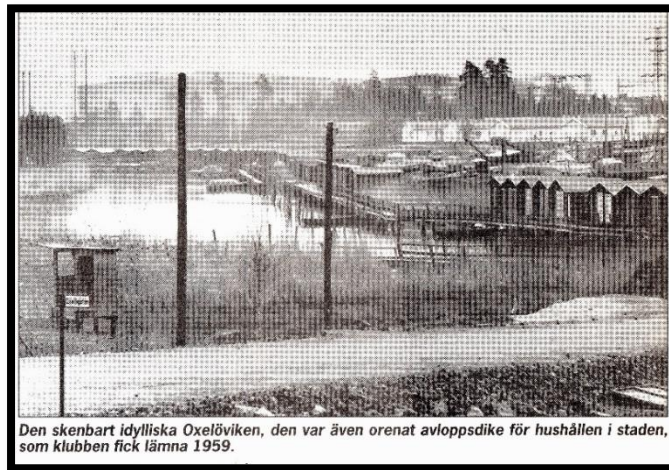
TRENDBRYTARE! Margareta Johansson, nyvald kassör i OMBK, blir klubbens första ordinarie styrelsemedlem sedan starten. Här tillsammans med de andra "gubbarna" i klubben.

Medlemmar som har satt stort avtryck i klubben

Det finns personer som gjort extra stort avtryck under åren och vars värv märks än i dag, som man vill nämna vid ett sådant här tillfälle. Uno Midell, Bertil Karlsson, Göran Johansson och Leif Berg är några av dem. Vi har skapat ett dokument som beskriver deras gärningar som finns att läsa på vår hemsida. "Hedersmedlemmar inom OMBK" och finns att läsa under rubriken "Dokument" "100-årsjubileum".

Kapitel 1: Klubbens olika båthamnar

Klubbens första båthamn var vid rundbryggan i Badhusviken. 1928 blev **Oxelöviken** hemmahamn fram till 1959 när klubben flyttade till Sandviken i Gamla Oxelösund. Klubben växer och 1951 byggs en ny brygga för att få plats med alla båtar. Vid årsskiftet 1958 hade klubben 376 medlemmar och vid årsskiftet 1959 418 medlemmar, en ökning med 42 medlemmar. 1959 blev den sista i gamla Oxelöviken, under senhösten sker överflyttning till Sandviken där sjöbodar och uppläggningsområde iordningsställts.

Järnverket expanderar och behövde mer plats och erbjuder klubben, efter många diskussioner, ny mark vid Sandviken och att de betalar för all uppbyggnad av nya hamnen med slip, bryggor och sjöbodar. Medlemsantalet är nu uppe 429 medlemmar.

BP anlägger dessutom en flytande mack i Sandviken för försäljning av drivmedel.

I **Sandviken** blev klubben kvar till 1967 när Gränges återigen behöver mera ytor till sin verksamhet. Nu flyttar klubben till Badhusviken och Gränges förser klubben med slip, kranar, bryggor och nya sjöbodar.

Badhusviken (nuvarande hamn)

Efter flytten 1967 inleder klubben arbetet med att bygga båthall nr 1. Kostnaden för bygget är 58 000 kr = 2 000 kr/fack. Klubbmedlemmarna bygger själva sina fack.

Det här är bara början på bygge av båthallar, från åren 1967 till 1980 uppför klubben 11st. båthallar med 197 platser i olika längder, allt från 7 m till 11 m långa.

När båthallarna är färdigbyggda är det dags att uppföra klubbhuset 1980. Hus ska rivas i Stålbyn 1979 och klubben får virket om de river byggnaden. Ett intensivt arbete startar med att få byggnadslov, vilket inte var lätt, sedan riva och frakta virket och bygga upp klubbhuset. 247 aktiva medlemmar är med och bygger och efter ett år är klubbhuset klart och invigs med pompa och ståt 1982.

Klubbhuset kan idag hyras av medlemmar för privata fester och står alltid uppställt för dukning av 64 platser med extra bord och stolar så att man kan vara mellan 80 - 90 personer samtidigt. En klubbhusvärd sköter om uthyrning av lokalen.

1982 är klubben tvungen att införa vaktgång på grund av stölder inom klubbens område.

1988 börjar de gamla betongbryggorna att bytas ut mot bryggor med Y-bommar. Tidigare angjordes båtarna på trästolpar som efter tjugo år gjort sitt. Klubben hade råd med detta då ett avtal skrevs med varje medlem med båtplats att låna ut 3 000 kr till klubben under tre års tid och därefter återbetalas med 1000 kr per år i tre års tid på den årliga medlemsavgiften. Arkitekten bakom detta avtal var Bertil Karlsson.

1996 lämnar klubben Ålö på grund av avtagande intresse, åsikterna var att det var för dyrt att hålla alla byggnader i bra skick samt att ön var för nära hemmahamnen. Idag är det många som ångrar det beslutet.

1999 byggdes toaletten i hamnområdet på medlemmars önskemål, en efterlängtat byggnad på många sätt. Den var dock inte vinterbonad utan stängdes när sommarvattnet stängdes av under många år. Inte förrän 2015 blev toaletten året-runt-öppen efter ombyggnad och isolering.

2002 installeras eluttag och belysning på alla bryggor. Vatten fanns sedan tidigare på bryggorna. Piren får äntligen bommar monterade till båtägarnas glädje. 2022 byts de bommarna ut mot längre då båtarna blir allt bredare och längre och bommarna inte längre räcker till.

2004 köper klubben all varvsutrustning av kommunen; kranar, vagnar och slip, etc. 2009 totalrenoveras mastkran och 2012 är det dags för båtlyftet att få en totalrenovering. Utrustningen kontrolleras med jämna mellanrum av behörig firma.

2006 informeras OMBK av kommunen att hus ska byggas där OXSS har sin båthall vid Motorbåtsvägen. Efter diskussioner i styrelsen meddelar de kommunen, år 2007, att vi kan upplåta mark på berget ovanför klubbhuset i utbyte mot att klubben får ersättningsmark på Mosebacke. Bom monteras till övre plan och ny

elkabel läggs till klubbhuset. Dessutom köper klubben en ny fin grön traktor. Lustigt nog ingick inte däck i offerten utan det fick man köpa separat...

2006 är det dags att titta över sjöbodarna som börjar förfalla, fas 1.

2009 börjar renoveringen av sjöbodar fas 2. Detta pågår i flera år då medlemmar som hyr sjöbodar skulle reparera sina egna, men det gick så där. Till slut fick frivilliga rycka in och göra det sista jobbet. 2014, gymnasieelever från byggutbildningen hjälper till med att byta fönster på sjöbodarna.

2009 - 2010 är det dags att titta över klubbhuset igen. Värmepump införskaffas för att hålla nere driftkostnaderna. Klubbhuset totalrenoveras med nya golv och målning. Köket görs mer funktionellt. 2015 är det dags att ta tag i dragiga fönster och alla fönster i klubbhuset byts ut till täta fönster med plastram, nya gardiner sätts upp. Mörkergardiner installeras då vi även införskaffat en OH-projektor till klubbens års- & vårmöten.

Nya el-föreskrifter kommer från myndigheterna och klubben behöver uppgradera el- och vattenförsörjningen. Det är mycket arbete som behöver åtgärdas som tar flera år att färdigställa. Arbetet sker med frivilliga duktiga medlemmar tillsammans med auktoriserad firma. Från 2015 och fram till 2021 sker många förbättringsarbeten inom varvsområdet och i hamnen.

Några exempel: Utbyte av alla kablar till båthallar samt installation av jordfelsbrytare. Byte av armaturer till ledbelysning för att hålla nere elkostnaderna. Latrintömningsmöjligheter ordnas. El- & brandsäkerhetsbesiktning från vårt försäkringsbolag utförs vilket medför reparationer och byte av armaturer i vissa båthallar. Vatten dras fram till flera hallar.

Taket i Hall 1 bytts ut till helt nytt som dock lejs ut till entreprenör. För att kunna utföra många av dessa arbeten iordningställdes en svetsplats där även reparation av vaggor kan utföras. Detta gjordes redan 2009.

En välskött båtklubb

Många effektiva och arbetsdugliga styrelsemedlemmar, förtroendevalda och medlemmar har varit aktiva i klubben under åren och det märks verkligen om man besöker vår båtklubbs område.

Det krävs att många hjälps åt för att det ska vara möjligt att ha en så väl fungerande och välskött hamn. Klubben har därför många olika arbetslag.

Det krävs en **Hamnkapt** som håller både ett och två ögon på hamn- och varvsområdet och som kallar in arbetsvilliga medlemmar när något behöver åtgärdas. Hamnkapt är bland annat ansvarig för slipförmän, varvsförmän och bryggförmän. Vakthållningen ingår även i sysslan. Varje område har sin egen arbetsbeskrivning där funktionens ansvar beskrivs. Det här jobbet är krävande därför finns även en **vice hamnkapt** som axlar en del av bördan.

Båthallarna behöver också omvårdnad och skötsel. Klubben äger 197 båthallar som medlemmar kan hyra av klubben. Längden på hallar är allt från 7 m till 11 m långa. Båthallar byter "ägare" med jämna mellanrum och avtal ska skrivas mellan klubben och medlemmen. En **Hallansvarig**, vald av styrelsen, sköter detta arbete. Under några år försökte klubben att ha hallförmän – två för varje båthall som skulle cirkulera bland "hallhyrarna" varje år, men det fungerade så där och den sysslan lades ned.

Materialansvarig finns också i klubben – när arbeten ska utföras måste ju material finnas på plats. En viktig funktion där ordning och reda är ledord.

Klubben äger 162 sjöbodar som medlemmar kan hyra av klubben. Dessa sjöbodar kräver också skötsel och omvårdnad. Vid byte av sjöbodar inspekterar den **Sjöbodsansvarige** boden innan den nya medlemmen flyttar in. Det är ca 10 års kö för att få tillgång till en sjöbod, de är omåttligt populära!

Klubben har även en **Miljösamordnare** som håller sig uppdaterad inom området. Krav från myndigheter och kommunen måste efterföljas. Båtbottenfärger är ett stort och viktigt ämne. Nya direktiv kommer nästan varje år. Samarbete med Svenska Båtunionen och Sörmlandskustens Båtförbund är viktigt och att delta i miljökonferenser är en del av arbetet.

En pigg hundraåring

Trots sina ett hundra år är klubben i hög grad aktiv och med i sin tid. Mycket arbete läggs ned inom hamn- & varvsområdet. Miljön står i centrum och vi har fått mycket uppmärksamhet och utnämningar för vår spolplatta. Kommunen besiktar varje år vårt område och det är sällan vi får någon anmärkning.

Kapitel 2: Klubbens olika Klubbholmar

1923 arrenderar klubben **Danviksholmen** där ett enklare klubbhus byggs. Hit tog sig medlemmarna på helger och ledigheter. Klubbhus och dansbana byggdes samma år. Under åren som klubben arrenderade holmen hölls en mängd olika fester med dans och levande musik. Arrendet sägs upp i och med att klubben köper "Skäret" av herr Pettersson på Stora Hummelvik. (Semester blev en lagstadgad rättighet i Sverige år 1938. Då fick alla arbetare rätt till två veckors semester.)

1931 beslutar sig klubben för att köpa **Hummelvikskär**, även kallat "**Skäret**". Köpeskillingen uppgår till 1 500 kr. I juli månad 1931 beviljas lagfarten vid vårtinget i Jönåkers, Rönö och Hölebo härad.

Medlemmar ställer upp med arbetskraft och brygga byggs, dubbar borras i berget på norra och västra sidan av ön. Allt arbete utförs av klubbmedlemmar. Klubben har nu 181 medlemmar, så många båtplatser behövs. Inventarier flyttas från Danviksholmen till "Skäret". Klubbhus och dansbana finns färdigt året därpå och invigs i juni 1933. På somrarna anordnas dans ute på Skäret och för de som inte hade egen båt kunde man åka med rundtursbåten Dux.

Midsommarfesterna fortsätter på Skäret ända fram till 1959. Till midsommarfesten 1959 byggdes en särskild landningsbrygga för trålaren "Östväg" som ombesörjde trafiken till festen. Vattendjupet var för litet för "Östvägs" djupgående. I övrigt inget arbete på skäret under året. Midsommarfesten hölls i traditionell stil och gav ett gott netto till klubbkassan.

Under februari månad gjorde några småpojkar inbrott i klubbhuset på "Skäret" och gjorde åverkan för omkring 600 kronor för vilket klubben har erhållit full ersättning.

Klubbholmen behöver skötsel och styrelsen inför en vaktsyssla på klubbholmen som innehas av olika klubbmedlemmar. Bensin, oljor och läsk finns bl a till försäljning. Vartefter klubben växer tillkommer fler bryggor. Skäret såldes den 21 juni 1965 till Gränges då de ska expandera och behöver området till sin sötvattendamm och köpeskillingen uppgick till hela 49 875 kr.

Hummelviks skär, ca 1952

Bilder från "Skäret" från Oxelösund Bildarkiv

Bild 2 of 6

Hummelviksskär

Tankning av båt vid Hummelviksskär.

Från vänster: Karl Lindberg, Signhild Lindberg och Dagny Lindberg.

Fotograf: Ove Lindberg

År: 1954

Bild ID: 016287

Bild 13 of 100

Oxelösunds första turboat

Oxelösunds första turboat, föregångare till Dux, som transporterade danspublik från Oxelöviken till Hummelviksskär, OMBK:s klubbholme på Ålöfjärden.

Ägare till båten var Rickard Johansson kallad Stora Rickard.

Källa: Text tillhörande foto

Fotograf: okänd

År: okänt

Bild ID: 004199

Bild 29 of 61

Hummelviksskär

Rutschbana i trä på Hummelviksskär.

Fotograf: Okänd

År: 1940-talet

Bild ID: 016777

Bild 47 of 61

Rundtursbåten Dux

Båten Dux. Oxelösunds andra rundturs- och passagerarbåt.

Gick mellan Oxelöviken och Hummelviksskär. Båten ägdes av Rickard Johansson, kallad Stora Rickard.

Källa: Text tillhörande foto.

Fotograf: Okänd

År: 1950 - 1960

Bild ID: 014804

Ålö

Sommaren 1957 införskaffas Ålö och en okulär besiktning genomfördes mellan OMBK och Nyköpings kommun. Anteckningarna finns bevarade i ett dokument.

Klubben köpte två byggnader och övriga arrenderades. Hallin- och vaktmästarstugan var de byggnader som ingick i köpet.

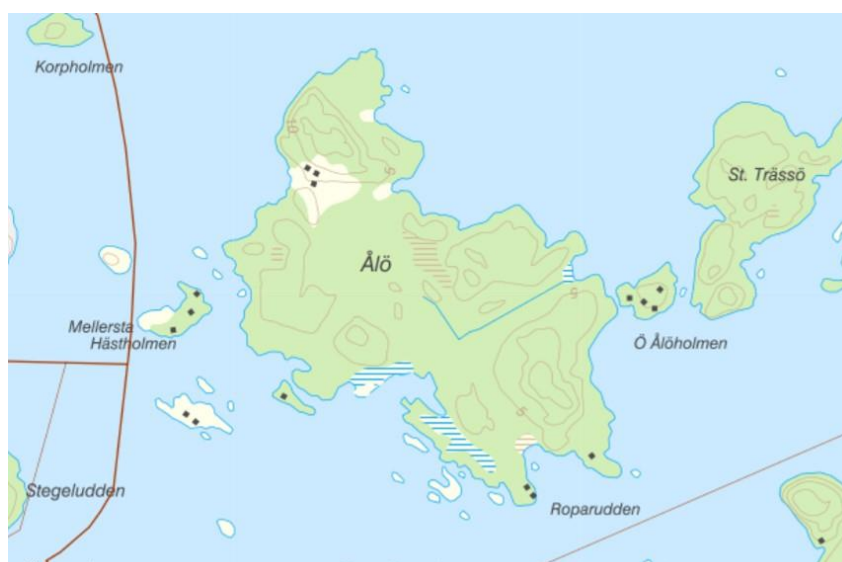
Nu börjar ett aktivt arbete med att få ordning på området och byggnader som ingår i köpet och arrendet. Man renoverar byggnader ordnar med bryggor. Renoverar ladan och inreder en loge som man kan ha fester i.

Jordgubbsland och potatisland hjälper medlemmarna till med att plantera och sköta. Man säljer jordgubbar och potatis och får på så sätt in kapital att betala för arrendet. Telefon installeras. Två av husen kan medlemmar hyra för en billig penning, allt från en helg till en vecka. Det finns även ett rum iorstugan man kan hyra.

Många trivsamma stunder har klubbens medlemmar spenderat på Ålö och mycket arbete med att sköta området. Klubben utsåg varje år en klubbholmsvakt som ansvarade för ön, uthyrning av stugor, hamnavgifter för gäster och allmän skötsel.

Ålö avvecklas

1996 avvecklades Ålö. Medlemmarna tyckte att klubbholmen låg för nära och blev för dyr att underhålla. Bryggorna som man fått bidrag till, fraktas till Badhusviken och husen töms på innehåll.

Bilder från Ålö

Bryggorna flyttas av Thomas o Anders Wik från Ålö till Badhusviken

Kapitel 3: Motorbåtstävlingar

Redan 1923 började klubben arrangera motorbåtstävlingar. Aktiviteten var populär men svår! Hela 25 båtar deltog i första tävlingen.

Många av navigationstävlingarna utgick från Ålö och avslutades alltid med fest och prisutdelning. 1961 inleddes ett samarbete med Nyköpings Segelsällskap som då också deltog i tävlingarna.

Tävlingarna var många under varje säsong och planerades noga av tävlingsledningen. Medlemmar i klubben deltog i tävlingar från Nynäshamn i norr till Västervik i söder.

Tävlingsregler

Exempel ur tävlingsreglerna som står i stadgarna 1953:

§ 1: Varje medlem äger rätt att deltaga i tävling med en egen båt, och äger vem som helst rätt att köra densamma.

§ 2: Anmälan om deltagande med uppgift m fart, motormärke och hästkrafter, skall göras i god tid, dock senaste klockan 18:00 dagen före tävling.

§ 3: Deltagare i tävlingen erlägger före starten en avgift, som av tävlingsledningen bestämmes.

§ 4: Förseglade instruktioner lämnas före starten, dessa får ej öppnas innan starten.

§ 5: Tävlade äger rätt att starta med motorn i gång.

§ 6: Banan förläggs till sådant vatten där motorbåtar i allmänhet färdas fram.

§ 7: Minst en tidkontroll skall vara utlagd vid banan. Om ledningen finner det lämpligt, kan flera kontroller utläggas.

§ 8: För varje påbörjat 10-tal sekunder feltid vid tidkontroll på banan och/eller i mål erhålles 1 prick. För varje prick ökas feltiden i mål med 1 sekund. Minst antal prickar är bästa båt.

§ 13: Banans längd bör vara minst 8 högst 12 distansminuter.

Deltagande

Båtarna hade olika starttider och anmälan skulle ske senast dagen innan. Alla deltagande båtar fick ett igenklistrat kuvert där banbeskrivningen låg. Varje deltagare angav vid anmälan vilken hastighet båten skulle framföras. Man fick inte öppna kuvertet förrän två timmar innan start. Då gällde det att läsa in sig på sjökortet och beräkna längd, tid och anpassa farten efter den uppgift man angett vid anmälan att båten skulle framföras med. Det fanns kontroller utmed banan också så inget fusk skulle förekomma.

En banbeskrivning kunde se ut så här: Gå norrut och runda Tobaksholmen. Gå söderut till prick xx. Gå väster om Fågelskär. Håll dig i 3 m kurvan på sjökortet under hela tävlingen.

Varje tävling varade i två timmar och sträckan var mellan 8 - 10 distans. Man fick inte använda logg eller varvräknare. Räknade man fel fick man en prick, se § 8 i Tävlingsreglerna.

Prisutdelning

Efter varje tävling var det prisutdelning med pokaler och fest. Många priser var vandringspriser. Damsektionen hade till exempel ett vandringspris som delades ut varje år till årets klubbmästare i navigering. Damernas vandringspris erövrades till slut av Bruno Adolfsson, en fiskare som sitter och lagar sitt nät. Den som kom sist fick alltid en hink med pilsnerflaskor, mycket populärt och det var inte helt lätt att komma sist. Det fanns även ett pris för den som kom tvåa som också var eftertraktat.

Kapitel 4: Eskaderresor

Klubben har genomfört många eskaderresor genom åren. En del över en helg andra under längre tid. 1957 ställde man kursen mot Åland. Det var 5 träbåtar i 6 m klassen som ägarna till stor del har byggt själva eller gjort tillbyggnad på hemma i sina garage.

Med på resan till Åland var båten:

- Agaton, med familjen Folke och Anna-Lisa Augustsson med sonen Benny.
- Mullrik 2, med familjen Tore och Inga Lundh med dottern Kerstin och sonen Ojen (Torbjörn).
- Josefin, med familjen Knut och Edit Lindgren med sonen Ulf 14 år och dotter Annika 3 år.
- Kampo, med Per-Olof och Kaj Mattsson med två syskonbarn från Stockholm, Pia och Peter Juhlin.
- Bema, Bertil och Marianne Karlsson

Färden startade i Oxelösund, man går genom Södertälje kanal, vidare under Västerbron i Stockholm, tillbaka till Östersjön genom Hammarbyslussen och vidare till Söderarm där man ligger och väntar på lämpligt väder.

Man förbereder sig genom att rulla ut de gemensamt inköpta rullar med sjökort på berghällen och tar ut rutten.

Flytvästar i kapok läggs i ruffen, ifall de skulle behövas...

Överfarten sker i måttlig till hög sjö och nästan alla blir sjösjuka. Väl framme i Mariehamn, Åland, blir båtarna hänvisade till en fiskares brygga på Möckelö, mitt emot hamnen i Mariehamn.

Förnödenheter inhandlas och varje båt har tillstånd att köpa en ½ liter starksprit, men ett utförseltillstånd måste skrivas av Tullkammaren i Mariehamn för varje fartygsbefälhavare. När man anländer till Furusund måste spriten deklarerars.

Hemfärden går via Nynäshamn och Dragets kanal. Resan tog tre veckor som var den lagstadgade semester man hade.

1958 gick färden till Borgholm, Öland.

(Berättat av Ulf Lindgren, Annika Nilsson och Marianne Karlsson som var med på resorna.) Hela resan med text och bild hittar du på OMBK:s hemsida under "Dokument" – "100-årsjubileum".

Bilder från Ålandseskadern

Tullkammaren i Mariehamn uti

Republiken Finland

Gör vederligt: att alldensbund fartygsbefälhavaren Knut Lindgren som förer MS Joraffia hemma i Oxelöarna anmält sig skola med den å andra sidan förtecknade last avgå till Fururund Saunja och förty om tullkammarens pass anhängit; fördensskull, och då avgifterna för fartyg och last blivit behörigen erlagda, varder bemälda fartygsbefälhavare härigenom förpassad att med nämnda fartyg och last till bestämmelseorten avgå. Till yttermera visao varder detta med tullkammarens underskrift och sigill bestyrkt.

Mariehamns tullkammar, den 20 1982

Utrikes tullpass för MS Joraffia utländskt fartyg.

Blankett 25, A 4.

5428-49

Planering av rutt kanske på Söderarm

Framme på Möckelö

Båtarna på rad vid någon ö

Kapitel 5: Damklubben bildas

Damklubben bildades 1955 och upphörde 1978.

Varför bildades en damsektion?

Dåvarande ordförande i OMBK, Erik Solberg, tillsammans med styrelseledamöterna Erik Larsson och Carl-Olof Lundh, tyckte att en damsektion borde bildas. Sektionen startade med 17 medlemmar 1955 och verksamheten var inriktad på att stödja klubben genom att ordna lotterier, de skänkte även några olika vandringspris till bäste navigatör och klubbmästare, ordnade bland annat med barnfester till Lucia, julgransplundringar, teaterföreställningar, etc.

Medlemmar i damsektionens begynnelse var bland annat: Kaj Mattsson, Inga Lundh, Anna-Lisa Zetterström, Margit Persson, Ingrid Lundh, Majlis Lundh, Astrid Pettersson, Ingrid Holm, Lilly Augustsson, Marianne Karlsson, Alice Bergström och Elva Karlsson.

Damsektionen hade ett eget klubbmärke med ett ankare, vimpel och text "Damsektion".

Damsektionens aktiviteter

Damerna hade styrelsemöte 1 gång i månaden och där bestämdes vilka aktiviteter som skulle utföras under året. För att kunna sälja lotter och stödja klubben med pengar träffades damerna med jämna mellanrum och genom handarbete tillverkades lotterivinster. En gång om året stod de i centrum och sålde sina lotter via en tombola. Alla pengar gick oavkortat till klubben. Styrelsemötena ägde rum i OMBK:s lokal på Esplanaden.

Varje år ordnade damsektionen bl a luciatåg och julgransplundringar för barnen i klubben, festerna var mycket populära. Kaj Mattsson var den som höll i de flesta.

Årliga utflykter

En gång om året lämnade damerna orten och for iväg på en utflykt (de betalade själva för resan). Buss hyrdes – sånger framfördes under färden man reste inte så långt bort, man skulle ju hem samma kväll. Resorna var synnerligen populära och de hade mycket trevligt på dem.

Jubileumsträffar

Damsektionen firade årsjubileum med god mat och sång med eget sånghäfte vid varje tillfälle. Här kommer några datum och tider för några av festerna:

- 10-årsjubileum firades den 30 oktober 1965,
- 15-årsjubileum den 13 mars 1970 och 20-årsjubileum den 6 mars 1975.
- Till 20-årsjubileumet ingick även OMBK:s klubbvisa samt en nyskriven hymn till damerna av signaturen L.H-n till melodin Farmareflickan. Ett sånghäfte med

OMBK:s sånger hittar du på hemsidan.

Jubileet uppmärksammades av tidningen Folket och där står att läsa att inga karlar fick närvara och att 33 medlemmar av 60 deltog i firandet. Se bild nedan. Bland deltagarna fanns tre veteraner Fredrika Augustsson, 84 år, Blenda Ohlsson, 79 år och Sigrid Thorén, 75 år.

Styrelsen bestod då av ordförande Inga Lundh, kassör Anna-Lisa Zetterström, sekreterare Anna-Lisa Augustsson, dessa hade då innehaft sina poster sedan sektionen bildades.

Klubbens första klubbmästare Kaj Mattsson deltog också på jubileet.

Källor: Marianne Karlsson och Eje Augustsson

Kapitel 6: Livet på sjön

Hur såg båtlivet ut när klubben bildades? Öppna båtar en del med kapell så man kunde övernatta. Inga toaletter ombord, inga kylskåp och gasspisar med ugn som idag. Man jobbade halva lördagar så helgerna var korta och man kom inte så långt. Då var det en fördel att ha nära till en klubbholme.

Matlagning ombord

Många familjer hade med sig konserverad mat under helger och semestrar. Dillkött, salta biten, köttbullar, skinka på burk, torskrom på burk är det säkert många som kommer ihåg. Rökt kött var också gångbart med lång hållbarhet. Så klart fiskades det mycket. Orkade man inte äta upp fisken lades den in i ättika. Skorpor kommer jag ihåg från min egen barndom. När det färska brödet var uppätet, åt vi skorpor till fikat, de möglade ju inte. Mejeriprodukter lagrades i kölsvinet. Under 1940- och 1950-talet fanns fortfarande många bondgårdar i skärgården som man åkte till och köpte mjölk, potatis och ägg. Senare kom kylväskor och kylklampar som underlättade mathållningen.

I början var det sprit- och fotogenkök som gällde i båtarna, mitten på 1950-talet introducerades gasolköket så smått. Primusköket uppfanns i Sverige redan på 1800-talet och användes flitigt i många år, man slapp oset från fotogenköket när gasolköket introducerades.

Säkerhet ombord

Innan de orange flytvästarna introducerades i slutet av 50-talet användes den röda kapok flytvästen för barn och innan dess korkbälten som gällde för barn och vuxna. Flytvästarna togs på när det var fara och färde, annars låg de stuvade i båtens ruff.

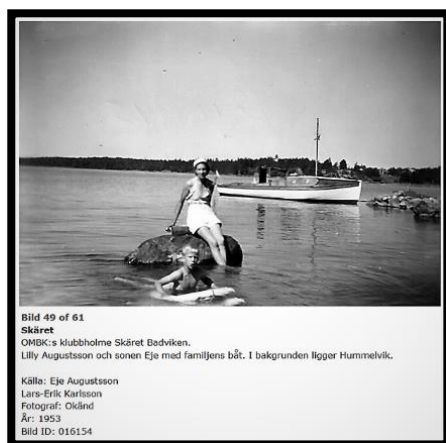
Sjökort, kompass, sextant, kikare och lanternor var en del av de hjälpmedel man hade för att ta sig fram i skärgården när man letade nya hamnar. Fyrar var till stor hjälp. Inga båtsportkort med framtagna båtsportleder fanns på den tiden!

Familjeliv på sjön

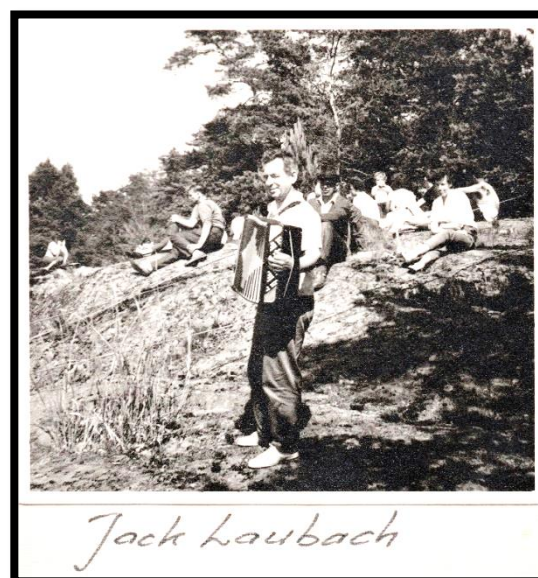
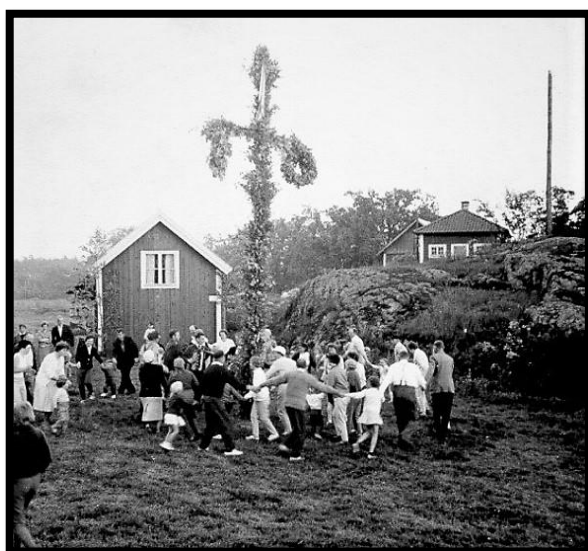
På helgerna träffades klubbkamrater på klubbholmen eller intilliggande öar i skärgården. Barnen badade och lekte och föräldrarna fiskade och umgicks. 1951 infördes 3 veckors semester och 1963 infördes rätten till fyra veckors semester och man arbetade 6 dagar i veckan. På helgerna kom man inte långt, så en klubbholme på nära håll var ett fint avbrott i vardagen.

1968 infördes femdagarsveckor i skolan och mellan 1966 - 1970 införde man succesivt femdagarsveckor i arbetslivet. Nu kunde man ta sig längre ut i skärgården även på helgerna. 1978 infördes hela fem veckors semester.

Under de år klubben ägde eller arrenderade en ö var det alltid mycket att pyssla med, bryggor skulle underhållas, byggnader behövde översyn och mark skötas om. Medlemmarna kallades till städ- och byggkvällar/helger för detta. Många trivsamma fester har ägt rum på både "Skäret" och Älö.

Midsommar, sillsexor och kräftskivor firades i skärgården. På de klubbholmar klubben arrenderat eller ägt har det alltid funnits en dansbana och ett klubbhus. Alltid är det någon eller några klubbmedlemmar som har med sig en gitarr eller ett dragspel så danssugna kunde få sig en svängom, sjunga snapsvisor och allsång.

Kapitel 7: Tjejträffar

Vid millennieskiftet startade Barbro Ålund tjejträffar tillsammans med Monica Johansson. Deras tanke var; varför ska vi bara träffas på somrarna när vi har det så trevligt tillsammans, de ville även umgås under övrig tid på året.

Aktiviteter under åren

Nu var det lätt att bjuda in alla tjejer i klubben, när internet fanns att tillgå, kallelser skickades ut till alla medlemmar via e-post samt annonserades i Svallvågen och hemsidan. Oftast var det ett gäng på ca 15 tjejer som träffades under lättsamma former. Träffarna var en gång i månaden under "icke båtsäsong".

Träffarna var oftast i klubbhuset men även på andra ställen. Vinprovning, kryddprovning, visning av keramik och smycken, bowlingkvällar, bangolf, chokladprovning är bara några exempel på temakvällar där det även kunde förekom försäljning av produkter. Julgransplundringar var också en rolig och återkommande aktivitet liksom hästspelet som en av klubbmedlemmarna tillverkat.

När Barbro inte ville vara huvudansvarig längre tog Liselotte Johansson över ansvaret för tjejträffarna. Vid varje "terminsavslut" hittade tjejerna på något extra roligt. Tjejträffarna avsomnade år 2018 då intresset för träffarna svalnat.

Liselotte Johansson och Britt-Marie Lidén förbereder hästspelet.

Kapitel 8: Tecken och utmärkelser i OMBK

Klubben var tidig med att skapa och dela ut tecken och utmärkelser för att uppmärksamma när någon medlem gjort lite utöver det vanliga.

Klubbens emblem

Klubbens standart är entungad, vit med grön kant och bokstäverna OMBK i grönt. Mössmärke: svart kokard med ankare och miniatyrstandert. Rockslagsmärke: miniatyrstandert. Det finns beskrivet i stadgarna redan på 30-talet. (Se bilder nedan.)

Klubbmärken

Ett klubbmärke och klubbnål att bäras på kavajslaget togs fram 1938.

Förtjänstmärke

Ur stadgarna: "Klubbens förtjänstmärke är lika med rockslagsmärket omgivet av lagerkrans i guld som orden "För förtjänst". Förtjänsttecknet är avsett att tilldelas klubbmedlem, som under minst 10 år innehaft funktionstjänst och därunder gjort klubben så stora tjänster samt så främjat dess syften, att han kan vara värd klubbens synnerliga tacksamhet." Förtjänsttecknet kan även ges till annan person som gjort klubben synnerligen värdefulla tjänster, står det också.

Klubbens styrelse tillsammans med förtjänstkommittén utser kandidater och det ska alltid finnas en motivation. Förtjänstmärket utdelas i samband med årsmöte eller årsfest.

Hedersledamot

En hedersledamot väljs vid årsmöte och 2/3 av deltagarna måste godkänna förslaget. För att bli vald till hedersledamot ska man ha i särskild grad befrämjat klubbens syften. Som hedersledamot är man befriad från medlemsavgiften.

Kapitel 9: MANSKÖREN PHONTONERNA

Klubben har haft förmånen att ha musiker och sångglada medlemmar. Ofta hade någon med sig en gitarr eller ett dragspel på sjön. På klubbholmarna har det alltid funnits en dansbana och "Skärets" midsommarfester var vida omtalade i hela Oxelösund. Det gick turbåtar från Oxelösund till "Skäret" under somrarna.

Allsång var en naturlig del av båtlivet när man samlades på någon ö för att njuta under sommarkvällarna. Lennart Lindell, gitarr, som spelade i orkester till vardags och Åke Thunholm, dragspel, var alltid pigga på att ställa upp och spela.

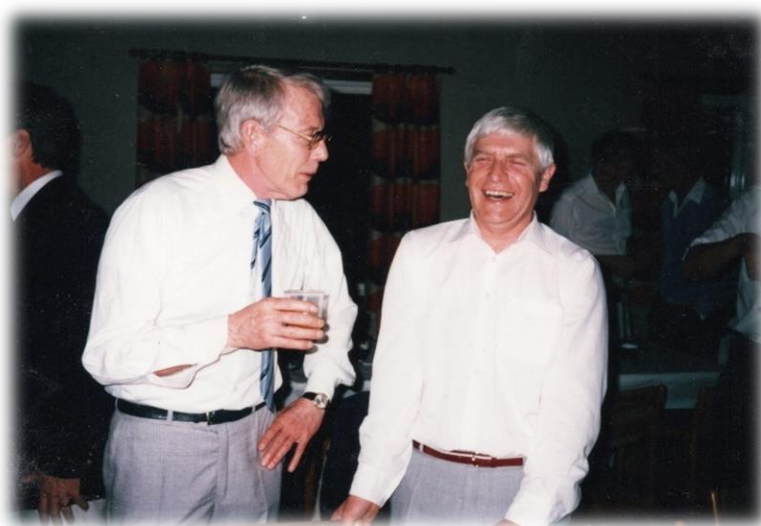
Inför nyårsfesten 1981/1982 – klubben firade dessutom 60 år, kontaktade Lennart Åke och frågade om de inte skulle prata med några skönsjungande klubbmedlemmar och överraska på kvällen med sång. Sagt och gjort, de ringde runt till några som ställde upp. Deltagarna på festen blev otroligt imponerade och "krävde" att de skulle starta en manskör!

Den 3 januari 1982 var det audition på kontoret i klubbhuset, de som var intresserade kom och sjung "upp" för Lennart och Åke. Första framträdandet blev till Valborg samma vår och kören framträdde uppe på altanen vid klubbhuset och åhörarna stod nedanför och lyssnade. Programmet för kvällen finns bevarat än idag.

Namnet Phontonerna

Efter det framgångsrika framträdandet vid Valborg utlyste Ingemar Gustavsson en tävling – kören måste ju ha ett namn! Priset var 100 kr för den som kom på bästa namnet. Tyvärr har det fallit i glömska vem som vann! Kören har bland annat uppträtt vid festligheter i klubben och på äldreboenden runt om i Oxelösund och är omåttligt populär. Är du sugen på att vara med? Hör av dig till Sture Löf, det saknas alltid medlemmar till kören!

Stort tack Åke Thunholm som berättat om kören och dess bildande. Mer bilder och text om kören hittar du på vår hemsida under "Dokument" – "100-årsjubileum".

Källförteckning

Bilder lånade från:

Korkbälte: <https://digitaltmuseum.se/021026871319/flytplagg>

Flytväst: <https://samlingar.vbm.se/items/show/140811>

Primuskök från sidan: <https://13k.se/fotogen/index.htm>

Gasolkök: <https://www.barnebys.se/auktioner/objekt/gasolkok-primus-standard-bahco-sweden-type-2063-0gtqkwi1qu>

Kapok barnflytväst, torskrom på burk:

<https://digitaltmuseum.se/011025375277/flytvast>

Bilder från öar runt Oxelösund: Oxelöarkivet på kommunens hemsida

Tack

Stort tack till alla som bidragit med berättelser och bilder. Utan Leif och Lena Berg och alla som varit med på "Fika för daglediga", ingen nämnd och ingen glömd, hade detta aldrig varit möjligt att sammanställa!

Det finns även mycket bilder och texter på hemsidan om tiden som varit, samlat under "Dokument" – "100-årsjubileum".

1922 – 2022
Oxelösunds Motorbåtsklubb